

[Lange.]

kunde være blevet, at vi ingen Valutaordning havde faaet; og selv om der er mange Ting i den Valutaordning, vi har, der kunde være anderledes og bedre, erkender mit Parti fuldt ud Valutaordningens Nødvendighed, ikke mindst af Hensyn til Landbrugets Afsætningsmuligheder. Hvis man foruden at ophæve Valuta-centralen ogsaa vilde gennemføre Venstres Frihandelsteorier, saa vi kom til at ligge fuldt aabent for Udlandet, vilde vi have givet alle de Vaaben fra os, som kan sætte os i Stand til at bane Vej for Afsætning af vore Produkter, i første Række vore Landbrugsprodukter.

De Tanker, man fremsætter fra Venstres Side, mener jeg derfor ikke har nogen Forbindelse med den Tid, vi lever i, og de Forhold, vi lever under. Jeg kunde i og for sig ogsaa ønske, at enkelte af de Afgifter, som det foreliggende Lovforslag indeholder, var blevet ændret, men jeg ser ikke nogen Mulighed for, at dette kan ske ved en Omlægning, der ikke vil være mere utilfredsstillende end det foreliggende Lovforslag, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Gunnar Fog-Petersen: Denne Lov er en midlertidig Lov og i den Forstand, at der i Loven er fastsat en bestemt Dato, da den ophører at gælde. Dertil er den en Genganger, vi har haft den flere Gange før — og faar den nok igen, endnu er der ikke noget Haab at øjne om, at vi kan komme af med disse Skatter. Gerne havde jeg set, at Benzinafgiften kunde være gaaet til Vejene, men i denne Omgang kan jeg nok se, at det ikke lader sig gøre.

De Ændringer, Lovforslaget omhandler, gælder først en Bestemmelse om Papirtolden. Naar jeg anbefaler hele Lovforslaget til Vedtagelse, gælder det ogsaa den Anmærkning, der indeholder de nye Regler herom. Som Medlem af Toldraadets Appeludvalg havde jeg gjort mig til Talsmand for den Opfattelse, at den bestaaende Ordning burde opretholdes. Ved Sagens videre Behandling er der ikke fremkommet noget, som har kunnet ændre dette mit Synspunkt, men da Finansministeren for en Gangs Skyld har vist Appeludvalget den Opmærksomhed at følge dets Henstilling, er den Betragtning, jeg sammen med et Mindretal og med Tilslutning i Tolddepartementet har gjort gældende, blevet tilsidesat. Dette beklager jeg og indskrænker mig dertil.

Bestemmelsen i § 3, der letter Tolden

paa Gummistøvler, og § 4, der giver Finansministeren en udstrakt Myndighed til at kontrolere Varepriser, som kan paavirkes af denne Lovs Bestemmelser, har vor Sympati, og jeg kan give dem min bedste anbefaling.

I øvrigt skal jeg ikke holde nogen lang Tale om Toldens Virkninger. Paa Vælgermøderne er det et taknemmeligt Emne at gøre opmærksom paa, hvad Tolden koster Forbrugerne. Som Regel er disse Fremstillinger overdrevne; saadanne Overdrivelser forekommer mig unødvendige, da Fordyrelserne er store nok endda. Men her i Tinget synes det mig ikke nødvendigt at pege paa dette. Jeg skal ikke opholde mig længe derved, vi kender det alle, men vi ved ogsaa alt for godt, hvorledes det forholder sig med denne Sag. De Partier, der har Regeringsmagten, og Regeringen kan ikke undvære Pengene til Formaal, som ingen vil af med, og som alle har stemt for, ogsaa den Opposition, der foreslaar Skatterne nedsat. Saa vidt jeg husker, foreslog den nuværende Indenrigsminister engang i Folketinget en Række Toldnedsættelser paa Landbrugsredskaber og andre Varer, som Landbruget bruger, en Række af de Varer, Venstres ærede Ordfører (N. K. Kristensen) nævnte i Dag. Men Venstreministeriet og Venstrepartiet vilde ikke være med. Venstre angriber nu denne Lov; i 1932 stemte de for en Del af den, og de har, saa vidt jeg har set, siden svaret: Stemmer ikke. Saa vidt tror jeg ikke, vi som Oppositionsparti nogen Sinde har strakt os! Vi kender alle dette Spil, og vi ønsker ikke mindre end Venstre, at den Tid maa oprinde, da vi kan komme til at lette de tunge Skatter, Folk nu maa bære. Men Venstre tør ikke paastaa, at den Tid er inde. Derfor er dets Tale uden Værdi. Partiet erkender, at Ministeren ikke kan undvære Pengene; det er det væsentlige, det er det afgørende, Resten er intet værd. Men vi kan jo forhandle, og vi kan forhandle til Dommedag om Omlægning af disse Skatter, det betyder saa lidt, naar de dog skal betales. I vort Parti holder vi paa Formue- og Indkomstskat efter en stigende Skala, men vi kan selvfølgelig klart se, at ogsaa disse Skatter har deres Grænser. Kommuneskatterne i en Del af vore jyske Kommuner er meget nær ved at naa denne Grænse, enkelte har allerede naaet den.

Ud fra disse Betragtninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg takker de ærede Ordførere for Det radikale Venstre, Det konservative Folkeparti og